

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **T.B.**, zastúpeného JUDr. Dušanom Slaninom, advokátom v T., Bradlanská 2, proti odporcovi **M. T.B.**, zastúpenému JUDr. Pavlom Čičmancom, advokátom v Bratislave, Líščie Nivy 23, **o vypratanie nebytových priestorov**, vedenej na Okresnom súde T. pod sp.zn. 16 C 86/2008, o dovolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v T. z 10. novembra 2010, sp.zn. 24 Co 229/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov dovolacieho konania v sume 128,82 € do rúk JUDr. Dušana Slaninu, advokáta v T., Bradlanská 2, do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd T. rozsudkom z 1. apríla 2010 č.k. 16 C 86/2008-155 uložil odporcovi povinnosť vypratať nebytové priestory vo výmere x m², tzn. predajňu o výmere x m² a x m², miestnosti skladov vo výmere x m², x m² a x m², sociálne miestnosti o výmere x m², x m², x m² a x m², ktoré sú zapísané na LV č. X., kat. úz. T. ako iný nebytový priestor č. 1, nachádzajúci sa v bytovom dome č. súp. x na pozemku parc. č. x v k.ú. T., x, do troch dní. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi trovy konania 99,59 € a zástupcovi navrhovateľa trovy právneho zastúpenia vo výške 982,58 € do troch dní. Rozhodnutie vo veci samej oprel o ustanovenie § 9 ods. 1 zákona č. 116/1990 Zb. a odôvodnil ho tým, že v konaní bolo preukázané, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu nájomnej zmluvy na obdobie od 1. decembra 1991, po postupnom predlžovaní nájmu, do 1. decembra 2006. Od uvedenej doby nedošlo k uzavretiu ďalšej nájomnej zmluvy a teda odporca užíva priestory bez

právneho dôvodu, pričom neplatí nájomné. Dražba, na základe ktorej získal odporca právo predmetné nehnuteľnosti užívať, bola dražbou, na základe ktorej si odporca vydražil iba hnutel'né veci a právo prevádzkovať obchodnú jednotku, ale nevydražil si nehnuteľnosť. V súlade s tým sám požiadal o uzavretie nájomnej zmluvy na obdobie najprv 5 rokov od 1. decembra 1991 do 1. decembra 1996 a podpísal aj všetky ďalšie dodatky, ktoré sa týkajú predĺženia nájomného vzťahu o ďalších 10 rokov a zvyšovania nájomného. Počas celého obdobia užívania nehnuteľnosti odporcom, resp. nájmu totiž došlo dodatkami nájomnej zmluvy č. 1 až č. 8 postupne k zvyšovaniu nájomného, pričom posledná čiastka predstavuje sumu 8 270 Sk. Odporca dňa 30. augusta 2006 požiadal o ďalšie predĺženie nájomnej zmluvy, pričom navrhovateľ mu predložil návrh novej nájomnej zmluvy, na ktorý návrh odporca už nereagoval. Dňa 1. decembra 2006 si síce odporca podal žiadosť u navrhovateľa o prevod nebytového priestoru do jeho vlastníctva, ale tejto žiadosti vyhovené nebolo. Predmetné nehnuteľnosti v súčasnosti nie sú využívané, nájom nebytových priestorov skončil 1. decembra 2006 a odporca ich navrhovateľovi (ku dňu rozhodnutia súdu) neodovzdal. Preto mal súd za to, že odporca užíva prenajaté priestory bez právneho dôvodu a uložil mu povinnosť tieto vypratať, nakoľko dochádza k zásahu do vlastníckych práv navrhovateľa. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Na odvolanie odporcu Krajský súd v T. rozsudkom z 10. novembra 2010 sp.zn. 24 Co 229/2010 potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej a v časti náhrady trov konania ho zmenil tak, že odporcu zaviazal zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania 1 082,17 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku do rúk zástupcu navrhovateľa. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 62,70 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku do rúk právneho zástupcu navrhovateľa. V dôvodoch rozhodnutia vo veci samej sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Formálnu zmenu rozsudku prvostupňového súdu v časti výroku o trovách konania odôvodnil tým, aby jeho znenie bolo v súlade so zákonnou úpravou, tzn., že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v súhrnnej výške 1 082,17 € do rúk právneho zástupcu navrhovateľa (§ 149 O.s.p.) do troch dní od právoplatnosti rozsudku (§ 160 ods. 1 O.s.p.). O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie odporca, žiadal ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, alternatívne ho navrhol zmeniť tak, aby bol na základe dražby konanej dňa 19. októbra 1991 určený za vlastníka predmetného nebytového priestoru, z ktorého dôvodu by nebol povinný tento nebytový priestor vypratať. Dovolanie odôvodnil tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Odvolaciemu súdu vytkol, že svoje zistenie a právne závery riadne neodôvodnil, obmedzil sa vo svojich záveroch na konštalácie výsledkov jeho hodnotenia, bez správnej aplikácie v tom čase platných právnych ustanovení, bez dôsledného, odborného a správneho posúdenia skutočnosti v merite veci (vlastníctva) a zameral sa na veci relevantné (zmluvy medzi odporcom a navrhovateľom). Podľa názoru odporcu je rozsudok odvolacieho súdu nesprávny, nezrozumiteľný a nepresvedčivý a popiera základné princípy spravodlivého procesu, ktorého výsledkom je predvídateľné rozhodnutie pre účastníkov konania. S poukazom na skutkové okolnosti dovolateľ uviedol, že vec mala byť správne posúdená podľa zákona č. 427/1990 Zb. o prevodoch vlastníctva štátu k niektorým veciam na iné právnické alebo fyzické osoby.

Navrhovateľ vo vyjadrení navrhol dovolanie odporcu odmietnuť alebo zamietnuť ako nedôvodné. Uplatnil si náhradu trov dovolacieho konania v celkovej výške 128,82 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak

odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko v prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť odvolania nevyslovil, ani nejde o potvrdzujúci rozsudok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky), je nepochybné, že prípustnosť dovolania odporcu z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. vylúčené. Dovolateľ však žiadnu z vád vymenovaných v § 237 O.s.p. nenamietal a jej existencia v dovolacom konaní nevyšla najavo.

Pokiaľ dovolateľ svoje dovolanie odôvodnil tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že inú procesnú vadu (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné); samotná táto vada ale prípustnosť dovolania nezakladá. Rovnako nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodit' z § 238 O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

V dovolacom konaní úspešnému navrhovateľovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti odporcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ si v dovolacom konaní uplatnil náhradu trov tohto konania za dva úkony právnej služby poskytnutej advokátom v celkovej sume 128,82 €. Dovolací súd mu priznal náhradu trov dovolacieho konania pozostávajúcu z odmeny advokáta za dva úkony právnej služby [prevzatie a príprava zastúpenia, písomné vyjadrenie k dovolaniu (§ 14 ods. 1 písm. a/, b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb)] á 57 € (§ 11 ods. 1 písm. a/ cit. vyhlášky) + režijný paušál (§ 16 ods. 3 cit. vyhlášky) za rovnaký počet úkonov právnej služby á 7,41 €, čo predstavuje spolu 128,82 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. apríla 2012

JUDr. Ľubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová